بررسی عملکرد تیم‌های ایرانی در آسیا؛

بـربـاد رفتـه‌ها

همدلی| ایمـان کوچکی: عملکـرد تیم‌های ایرانی در این فصـل از رقابت‌های لیگ نخبگان و لیگ قهرمانان آسـیا ۲، به طـرز فوق‌العاده‌ای ناامیدکننده بوده و به جز تراکتور که نمایشـی سزاوارانه داشـت و از گروه خوبی که در آن قرار گرفته بود نهایت اسـتفاده را کرد، سه تیم دیگر یعنی استقلال، پرسپولیس و سپاهان با وضعیت بسیار پیچیده‌ای روبرو هستند. این سه تیم برای صعـود به دور بعدی نیاز به اما و اگرهای فراوانی دارند کـه در این گزارش، تلاش خواهیم کرد به مهم‌ترین دلایل ناکامی نسـبی این تیم‌ها اشاره کنیم. دلایلی که از نظـر فنی، روحی، مدیریتی و سـاختاری بـه وضوح در عملکـرد این تیم‌ها تاثیرگذار بوده‌اند.

اختلاف سطح با رقبای بزرگ

یکی از مهم‌ترین دلایل مشـکلات و ناکامی‌های تیم‌های ایرانی، اختلاف سطح فاحش این تیم‌ها با رقبای بزرگ آسـیایی اسـت. تدابیر نادرست مدیریتی در این تیم‌هـا و وضع قوانین عجیبی چون سـقف بودجه که برای تمامی باشـگاه‌ها اعمال می‌شـود، به اضافه دسـت بسـته بودن باشـگاه‌ها در زمینه درآمدزایی، به خصوص در بخـش حق پخـش تلویزیونی که سال‌هاسـت موضوعی بغرنج برای باشـگاه‌های ایرانی اسـت، باعث شـده تا از نظر مالی شاهد فاصله عمیقی بین تیم‌هـای ایرانی و تیم‌های بزرگ آسـیایی از جمله نمایندگان عربسـتانی و حتی تیم‌های قطـری باشـیم. این مشـکلات مالـی در کنار بی‌توجهی به مسـائل بازاریابـی و درآمدزایی از روش‌های دیگر، باعث شـده اسـت که تیم‌های ایرانی عملاً توان رقابت با رقبای قدرتمند و مالی این منطقه را نداشته باشند.

در ادامه، به سایر مشکلات موجود اشاره خواهیم داشـت، اما به هیچ عنوان نمی‌توان منکر فاصله عمیق عمق ترکیـب تیم‌های ایرانـی با رقبای جدی‌شان در منطقه غرب شد. فاصله‌ای که روز به روز در حال بیشـتر شدن است و این روند در آینده ممکن اسـت به بحران‌هایی جدی تبدیل شـود که دیگر راه بازگشتی برای تیم‌های ایرانی باقی نگذارد. این موضوع در حالی اسـت که اگر تغییرات بنیادی در نحـوه مدیریت و برخورد با چالش‌هـای مالی صورت نگیرد، این شـکاف به طور فزاینده‌ای بزرگ‌تر خواهد شد و ممکن است تیم‌های ایرانی حتی در سطح ملی نیز از رقابت با تیم‌های برتر آسیایی عقب بیافتند.

عدم ثبات و تغییرات متعدد

دومین عامل مهـم در ناکامی‌هـای این فصل، تغییرات مـداوم در کادر فنـی و نبود ثبات در مدیریت فنی تیم‌ها است. استقلال و سپاهان هر دو در ایـن فصل با تغییرات متعدد در کادر فنی روبرو شدند که این مسـائل به صورت مستقیم روی عملکـرد این تیم‌ها تاثیرگذار بوده اسـت. آبی‌پوشـان پایتخت تا به این‌جـا در پنج هفته لیـگ نخبگان، ۳ سـرمربی مختلف داشـته‌اند که هرکدام با دیدگاه‌ها و اسـتراتژی‌های خاص خود تیم را به میدان فرسـتاده‌اند و این تغییرات باعث شـده که ترکیب تیم و سـبک بازی آن‌ها با هر تغییر، دچار دگرگونی‌های عمده‌ای شـود. همین تغییرات همواره باعث ایجاد سردرگمی و آشفتگی در ذهن بازیکنان شده است. در سپاهان نیز وضعیت مشـابهی مشاهده می‌شود. این تیم در حال حاضر قرار اسـت آخرین بازی خود را با چهارمین سرمربی خود در لیگ قهرمانان آسیا ۲ انجام دهد. هر سـرمربی با خود تفکرات خاصی به تیم مـی‌آورد و با آن اسـتراتژی‌ها تیم خود را به میدان می‌فرسـتد. ایـن تغییرات پی‌درپی باعث بروز مشـکلاتی در ترکیب تیم، هماهنگی بازیکنان و سـبک بازی می‌شود و طبیعی است که در چنین شرایطی تمرکز تیم به شدت آسیب ببیند. این مسـائل به‌ویژه در رقابت‌های آسیایی که تیم‌ها باید بـا قدرت‌های بزرگ رقابت کنند، به وضوح نمایان می‌شود. نتیجه آن که تیم‌ها در برابـر تیم‌های قدرتمند و با تجربه، ناتوان از ارائه بازی هماهنگ و استراتژیک خود هستند.

فقدان مهاجم و بازیکن تمام‌کننده

یکی دیگر از مشـکلات اساسـی که هر سه تیم پرسـپولیس، سپاهان و اسـتقلال در این فصل با آن روبرو هسـتند، فقدان مهاجمین تاثیرگذار و تمام‌کننده‌های باتجربه اسـت. در رقابت‌های آسـیایی، یکی از اصلی‌ترین عوامـل موفقیت، توانایـی تیم در تبدیـل موقعیت‌هـای گل به گل‌های واقعی است. در این فصل، همه تیم‌های ایرانی به‌ویژه سپاهان و پرسپولیس در بازی‌های خود موقعیت‌های زیادی را روی دروازه رقبا ایجاد کرده‌اند، اما نتوانسـته‌اند آن‌هـا را به گل تبدیل کنند و در بسـیاری از مواقع، فرصت‌سوزی‌های متعددی باعث از دسـت رفتن امتیازات و به تبع آن، از دست رفتن شانس صعود به مراحل بالاتر شده اسـت. این مشکلات در خط حمله به ویژه زمانـی که تیم در جریان بـازی نیاز به یک گل برای بازگشـت یا پیش افتادن دارد، به شـدت محسوس است. در استقلال نیز وضعیت مشابهی حاکم اسـت. بازیکنانی ماننـد بلانکو و رمضانی از روزهـای خوب خـود فاصله زیـادی دارند و نتواسـته‌اند آن‌طور که باید و شاید به تیم کمک کنند. نبـود یک مهاجم تمام‌کننده که بتواند در شـرایط حسـاس گل‌های حیاتی را بزند، یکی از دلایـل اصلی ناکامی‌های تیم‌هـای ایرانی در رقابت‌های آسیایی بوده است.

ضعف در ساختار تدافعی

یکی دیگر از مشـکلات جدی که سه تیم بزرگ ایران در این فصل به‌ویژه در لیگ نخبگان و لیگ قهرمانان آسـیا ۲ با آن روبرو بوده‌اند، ضعف در ساختار دفاعی و دروازه‌بانی است. این سه تیم در مجموع، تنها ۳ کلین‌شیت در تمام بازی‌های خود در این فصل داشـته‌اند که این آمار نشان‌دهنده ضعف واضح در خط دفاع و دروازه‌شـان اسـت. از این سـه تیم، اسـتقلال با ۲ کلین‌شـیت و سپاهان با ۱ کلین‌شیت و پرسپولیس بدون هیچ کلین‌شیتی در این رقابت‌ها حاضر بوده‌اند. ضعف دفاعـی در هر دو فاز تیمـی یعنی دفاع تیمی و فردی به شـدت احساس شده اسـت. تیم‌های ایرانـی در جدال با هر تیمـی، حتی تیم‌های با سـطح پایین‌تر از خود، ممکن است گل بخورند و مرتکب اشتباهات فردی فاحش شوند که به از دست دادن امتیازات و آسـیب به روحیه تیمی می‌انجامد. در آستانه پایان دور گروهی مسابقات، چندین بار شاهد اشـتباهات نابخشودنی در فاز تدافعـی و درون دروازه بوده‌ایم که نمی‌توان به راحتی از آن‌ها چشم‌پوشـی کرد. این اشتباهات فـردی و دفاعی به شـدت باعـث پایین آمدن کیفیت بازی تیم‌ها و افت شـدید عملکردشـان شده است.

اعتمادبه‌نفس از دسـت رفتـه و روحیه شکننده

بی‌شـک یکی از اصلی‌ترین دلایـل ناکامی‌های تیم‌های ایرانی در رقابت‌های آسـیایی، مشکلات روحی و روانی و از دسـت رفتـن اعتمادبه‌نفس بازیکنان است. در این فصل شاهد توقف سه تیم مذکور برابر تیم‌هایی بوده‌ایم که اصلا در جایگاه امتیاز گرفتن به حسـاب نمی‌آمدند و هیچ‌کس انتظار نداشـت که تیم‌های ایرانی برابر آن‌ها به تسـاوی یا شکست دسـت پیدا کنند. به عنوان مثال، آیا الوحدات مسـتحق گرفتن چهار امتیاز از سپاهان بود؟ آیا پرسـپولیس و استقلال باید مقابل پاختاکور نتایج ناامیدکننده‌ای را کسـب می‌کردند؟ پاسـخ به این سـوالات قطعا منفی اسـت. تیم‌های ایرانی در شرایط روحی شکننده قرار دارند و بسـیار زود تمرکز خود را از دسـت می‌دهند و نمی‌تواننـد در مواقع بحرانی بر خود مسـلط شـوند. این مشـکلات روانی و فقدان اعتمادبه‌نفـس در بازی‌های مهم آسـیایی تأثیر زیـادی بر نتایج آن‌ها گذاشـته و یکی از دلایل اصلی ناکامی‌ها در این رقابت‌ها است.

نداشتن امتیاز میزبانی

در پایـان باید به یکی دیگر از عوامل غیرفوتبالی که به ناکامی‌هـای تیم‌های ایرانی در رقابت‌های آسیایی دامن زده است اشاره کنیم: نداشتن امتیاز میزبانی. در دنیای فوتبال امروز، فاصله تیم‌ها از نظر کیفیت بازی به شـدت کاهش یافته است و تفاوت یک تیم با دیگـری در جزئیات می‌تواند تعیین‌کننده باشـد. نمی‌توان انـکار کرد که اگر سـپاهان در خانه به مصـاف الوحدات می‌رفت، می‌توانسـت با شانس بسـیار زیاد این تیم را به مدد هوادارانش شکست دهد. همچنین استقلال و پرسـپولیس در مواجهه با رقبای هم‌سطح‌شان می‌توانسـتند عملکرد بهتری داشته باشند و در برابر تیم‌هایی همچون النصر که حضور هواداران پرشورشان در ورزشگاه یک عامل انگیزشی بزرگ برای آن‌ها اسـت، بازی بهتری ارائه می‌دهند و خروجـی متعادل‌تری از خود به نمایش بگذارند. حال اما خبری از امتیاز میزبانی برای نمایندگان ایرانی نیست و این موضوع باعث شده تا تیم‌های ایرانـی در زمین بی‌جـان و بدون پشـتیبانی هواداران خـود بازی کنند، در حالی که تیم‌های رقیب با پشـتیبانی از سـوی هواداران خود، از مزایای روانی و انگیزشـی بیشتری برخوردارند. نبـود این امتیاز مهم در رقابت‌های آسـیایی به طور قطع به ضرر تیم‌های ایرانی بوده و شـانس آن‌ها برای کسـب نتایج بهتر و صعود به مراحل بالاتر را به حداقل رسـانده اسـت. در واقع، این عامـل یکی از نقاط ضعف بـزرگ در روند کلی تیم‌های ایرانی در این دوره از مسـابقات آسیایی به شمار می‌آید.

به علاوه، تجربه‌ای کـه تیم‌های ایرانی در طول سـال‌ها از بازی در ورزشگاه‌های خانگی خود به دسـت آورده‌اند، نشان می‌دهد که بازی در خانه می‌تواند تا چه اندازه بـه روحیه بازیکنان کمک کنـد. زمانی که تیم‌ها در خانـه بازی می‌کنند، علاوه بر حمایت هواداران، احسـاس مسئولیت بیشـتری نسـبت به نمایش بهتـر دارند و این می‌توانـد در عملکرد کلی تیم تأثیرگذار باشـد. از دست دادن این مزیت در رقابت‌های آسیایی، به‌ویژه در مراحل حساس و سرنوشت‌ساز، یکی از عوامـل عمده در عدم موفقیت تیم‌های ایرانی به شمار می‌آید.

در نهایت، ناکامی‌های تیم‌هـای ایرانی در لیگ نخبـگان و لیگ قهرمانان آسـیا ۲ در این فصل نتیجه‌ای اسـت که نباید به سـادگی از کنار آن گذشت. مسـائل مالی، تغییرات فنی، ضعف در ساختار دفاعی، مشکلات روحی و روانی و فقدان امتیاز میزبانی، همگی دست به دست هم داده‌اند تا ایـن تیم‌ها نتوانند در رقابت‌های آسـیایی به جایگاهی که شایسته‌اش هسـتند، دست یابند. اگرچه این مشـکلات در کوتاه‌مـدت قابل حل به نظر نمی‌رسـند، اما در صورتـی که مدیران باشـگاه‌ها و کادر فنی به مسـائل بنیادی توجه کنند و برنامه‌ریزی‌هـای دقیق‌تری برای بهبود شـرایط فنی، روانی و مالـی تیم‌ها انجام دهند، شـاید بتوان در آینده شـاهد بازگشت تیم‌های ایرانی به جمع مدعیان قهرمانی در آسیا بود.

از این رو، مسـئولان باشـگاه‌ها بایـد در اولین فرصت اقداماتی جدی در جهت تقویت سـاختار تیمی و بازاریابی باشـگاه‌ها برای افزایش منابع مالـی اتخاذ کنند. به عـلاوه، تغییرات مداوم در کادر فنی باید به حداقل برسد تا تیم‌ها بتوانند در رقابت‌های آسـیایی با ثبات بیشتری حضور پیدا کنند. همچنین، ایجاد و تقویت مراکز روانشناسی ورزشی و حمایت‌های روحی و روانی از بازیکنان می‌تواند در بهبود عملکرد تیم‌ها و افزایش اعتماد به نفس آن‌ها تأثیرات مثبتی داشته باشد.

اگر این تغییـرات به‌طور جـدی در برنامه‌های تیم‌هـای ایرانی قـرار گیرد، ممکن اسـت در آینده شـاهد بهبود چشمگیر عملکرد این تیم‌ها در رقابت‌های آسـیایی و حتی کسب افتخارات بزرگتر برای فوتبال ایران باشیم.

ماشاریپوف و اورونوف دور از روزهای درخشان

افت ستارههای ازبک سرخابی

استقلال و پرسپولیس در نقل‌وانتقالات زمستانی فصل گذشته به سراغ ۲ ستاره ارزشمند تیم ملی ازبکستان رفتند و با جلال‌الدین ماشاریپوف و اوستون اورونوف قراردادا امضا کردند. این ۲ ستاره نیم‌فصل درخشانی را در پایتخت سپری کردند و هر ۲ از نفرات کلیدی تیم‌هایشان بودند. در شـرایطی که تصور می‌شـد این فصل هم ماشـاریپوف و اورونوف به درخشـش خود ادامه دهند، هر ۲ بازیکـن در تکرار عملکرد فصل گذشته ناکام مانده‌اند و شرایط چندان خوبی را سپری نمی‌کنند.

پرسپولیس خسته از مصدومیت‌های اورونوف

اوستون اورونوف فصل گذشـته در انتقالی جنجالی راهی پرسپولیس شـد و سـرخ‌ها با اسـتفاده از اختلافات علی خطیر و جـواد نکونام توانستند او را شکار کنند. سـتاره ۲۳ ساله ازبکستانی توانست ۷ گل برای پرسپولیس بزند و نقش مهم و غیرقابل انکاری در قهرمانی تیمش داشت. او در فصل جدید اما به جای درخشش در ترکیب پرسپولیس، بیشـتر وقت خود را در کلینیک باشـگاه سـپری کرده و مدام درگیر مصدومیت بوده اسـت. از طرفی حضور مداوم اورونوف در اردوی تیم ملی ازبکسـتان با وجود مصدومیت، با انتقادات فراوانی همراه شده و برخی پرسپولیسی‌ها مثل گذشته حتی راضی به تمدید قرارداد ستاره تیم‌شان نیستند.

اورونـوف این فصل ۵ بار در لیگ برتر و ۳ بار در لیگ نخبگان آسـیا بازی کرده و فقط یک گل برای پرسـپولیس به ثمر رسانده است. او از ۱۲۶۰ دقیقه ممکن تنها در ۴۷۲ دقیقه حاضر بوده و بازی‌های مهمی را به‌دلیل مصدومیت از دسـت داده است. سـتاره ازبکستانی اخیرا به تمرینات پرسـپولیس برگشته و امیدوار است از دیدار با الشرطه عراق درخشش خود را آغاز کند.

بحران استقلال ماشاریپوف را هم سوزاند

جلال‌الدین ماشاریپوف یکی از نفراتی بود که در سال‌های اخیر بارها به استقلال لینک شد و سرانجام فصل پیش پیراهن آبی را به تن کرد. او از همان بازی اول با گلزنی مقابل ملوان بندرانزلی نشان داد چه بازیکن توانمندی است و در ادامه هم به بازی‌ساز اصلی استقلال تبدیل شد و نقش او در روند بازی تیم جواد نکونام غیرقابل انکار بود.

شـماره ۷۷ اسـتقلال برخلاف هموطنش حضور مداومی در ترکیب اسـتقلال داشـته ولی به وضوح با فرم قبلی خود فاصلـه دارد. البته استقلال هم این فصل شرایط خوبی را سپری نکرده و به نظر می‌رسد تغییـرات مـداوم ترکیب و مصدومیـت دیگر نفـرات، روی عملکرد ماشاریپوف هم تاثیر منفی گذاشـته است. ستاره ازبکستانی استقلال امسـال در ۹ بازی لیگ برتر و ۵ بازی لیگ نخبگان آسیا برای تیمش بـازی کرده که به جز یک بازی در تمامی مسـابقات به عنوان بازیکن اصلی وارد زمین شده ولی تنها یک پاس گل ارسال کرده و تاثیرگذاری دیگری نداشته است.

همه‌کاره یا هیچ‌کاره

سردرگمی آریا در فوتبال ایران

در دوران امیر قلعه‌نویی آریا یوسفی یکی دیگر از بازیکنان پرورش یافته در آکادمی سـپاهان به تیم بزرگسـالان راه پیدا کرد. او به عنوان یک بازیکن سرعتی در بخش هجومی مورد توجه قرار گرفته بود، اما طی ۳ سـال گذشته آنقدر مربیان مختلف از او در پست‌های متفاوت استفاده کرده‌اند که دیگر خودش هم نمی‌داند کجای زمین بهتر بازی می‌کند.

لیگ بیست‌ویکم؛ ۶ مسابقه در دو پست

یوسفی که متولد دوم اردیبهشت ماه سال ۱۳۸۱ است، چند ماه دیگر وارد ۲۳ سـالگی می‌شود. اگرچه امیر قلعه‌نویی او را به تیم بزرگسالان آورد اما محرم نویدکیا بود که در هفته دوم لیگ بیست‌ویکم برای اولین مرتبه به آریا فرصت داد و او در ۶ دقیقه پایانی دیدار برابر نفت مسجد سلیمان وارد زمین شد. البته یوسفی فصل خوبی نداشت و در حالی که بیشتر مسابقات را از روی نیمکت یا سکو تماشا کرد، تنها در ۳ مسابقه دیگر به عنوان یار جایگزین مورد استفاده قرار گرفت. در این ۳ مسابقه آریا یوسـفی توسط محرم نویدکیا هم در پست دفاع راست بازی کرد و هم وینگر چپ و راست.

لیگ بیست‌ودوم؛ نقطه عطف با بازی در پست دفاع راست

با حضور مورایس که توجه ویژه‌ای به بازیکنان آکادمی سپاهان داشت، اوضاع به طور کلی برای آریا یوسفی عوض شد. او بیشتر مورد استفاده قرار می‌گرفت و وقتی فصل تمام شد در ۱۴ مسابقه به میدان رفته بود. امـا اوج عملکرد این بازیکن جـوان در هفته نوزدهم رقابت‌ها در اهواز بود که در روز غیبت دانیال اسماعیلی‌فر عملکرد قابل توجهی در پست دفاع راست داشت تا بیشـتر از گذشته نگاه‌ها را به خود معطوف کند. البته او در همین فصل در ۴ پست دیگر هم بازی کرد؛ هافبک دفاعی، هافبک هجومی، وینگر چپ و وینگر راست.

لیگ بیست‌وسوم؛ تبدیل شدن به بازیکن کلیدی

یوسـفی پس از درخشش در لیگ بیسـت‌ودوم به شکل عجیبی در ۳ بازی ابتدایی لیگ بیست‌وسوم به طور کامل روی نیمکت نشست. اما از بازی هفته چهارم که کار سپاهان پس از ۳ پیروزی پیاپی گره خورد و دانشـگر هم از زمین اخراج شد، آریا با ورود به زمین و با ثبت یک گل تماشایی و تاثیرگذاری روی یک گل دیگر حضوری خیره‌کننده داشت. او در بـازی بعدی برابر صنعت‌نفت هم یک گل زد و ۲ پاس گل داد تا به بهترین نحو خودش را به ترکیب اصلی تحمیل کند.

آریـا در حالی نامش را در فوتبال ایران به عنوان یک سـتاره آینده‌دار مطـرح می‌کرد که برخلاف فصل قبلی بیشـتر در بخش هجومی و در پسـت وینگر چپ و راست مورد اسـتفاده قرار می‌گرفت. در این برهه فقـط مصدومیت، محرومیت یا تعویض رامین رضاییان او را به پسـت دفاع راسـت می‌برد که خیلی اتفاق نیفتاد. بنابراین بیشـتر در پست وینگر چپ بازی کرد. لیگ بیسـت‌ودوم درنهایت برای آریا یوسـفی با ثبت ۵ گل و ارسال ۷ پاس گل تمام شد.

لیگ بیست‌وچهارم؛ سرگردان در سپاهان و تیم ملی!

عملکرد آریا یوسـفی در لیگ بیست‌وسوم به قدری درخشان بود که با وجود مصدومیت و غیبت در چند هفته از مسـابقات، توانست نامش را به عنوان یکی از بازیکنان نسل جدید تیم ملی مطرح کند. در سپاهان هم مورایس به شـکل ویژه‌تری روی او و توانایی‌هایش حساب باز کرده بود.

با این حال دغدغه بزرگی که طی سـال‌های اخیر پیرامون آریا یوسفی مطرح بوده، با شـروع فصل جدید بیشـتر به‌چشـم آمده است. امیر قلعه‌نویی این بازیکن را برای حضور در پسـت دفاع راست در فهرست خود قرار می‌دهد، اما در سـپاهان تفکرات متفاوتی درباره استفاده از یوسفی وجود دارد. او در فصل جدید بیشتر در پست هافبک یا مهاجم بازی کرده و با وجود اینکه در تمامی مسـابقات حاضر بوده، تنها در ۲ مسابقه به عنوان مدافع راست بازی کرده است.

این وضعیت سبب شده تا آریا یوسفی جایگاه ثابتی در تیم ملی نداشته باشـد و این موقعیت متزلزل وقتی آشـکار شـد که امیر قلعه‌نویی در مصـاف با قطر، در روزی که صالح حردانی به دلیل اخراج غایب بود، از میلادی محمدی در پست دفاع راسـت استفاده کرد. آریا یوسفی کل بازی را از روی نیمکت تماشـا کرد و این سـوال مدام در ذهن اهالی فوتبال مطرح می‌شد که اگر سرمربی تیم ملی به او اعتقادی ندارد، چرا برای هر اردو نامش را در لیست قرار می‌دهد.

در سپاهان هم این تغییرات متوالی سبب شده تا آریا یوسفی درخشش فصل گذشته را نداشته باشـد. جالب اینکه پاتریس کارترون در اولین مسـابقه‌ای که به صورت جدی هدایت طلایی‌پوشان را برعهده داشت، محبی را نیمکت‌نشـین کرد تا آریا یوسفی در پست وینگر راست بازی کند.بـا این حال طی ۱۶ مسـابقه‌ای که یوسـفی در این فصل برای سـپاهان به میدان رفته، موفق به ارسال ۳ پاس گل و ثبت ۲ گل شده است؛ آماری که احتمالا اگر یوسفی جایگاه باثباتی در ترکیب سپاهان و تیم ملی داشت، می‌توانست بهتر از این‌ها باشد.

نیاز به یک جلسه برای نزدیک شدن ذهن‌ها

توانایی بازی در پست‌های مختلف فاکتوری قابل توجه برای هر مربی‌ای به شـمار می‌رود اما درباره آریا به نظر می‌رسـد این موضوع از حالت طبیعی خارج شـده است. او در سـپاهان پست خاصی ندارد و در تیم ملی هم انتخاب سـوم امیر قلعه‌نویی برای دفاع راسـت است! در این شرایط به نظر می‌رسد نیاز به برگزاری جلسه‌ای میان پاتریس کارترون و امیر قلعه‌نویی باشـد، تا خروجی آن بتواند به این وضعیت نابسامان و بی‌ثبات درباره بازیکنی که انتظار می‌رود یکی از ستاره‌های نسل جدید فوتبال ایران باشد، پایان بدهد.

روزهای آرام و جذاب خوزستانی‌ها

یحیی بالاتر از بهترین فصل جواد

نزدیک به یک سال پیش یحیی گل‌محمدی از پرسپولیس جدا شد و اگرچه در اواخر لیگ بیست‌وسوم، به نظر می‌رسید با قبول هدایت تراکتور دوباره به فوتبال برگردد اما این اتفاق نیفتاد و در عوض در ابتدای لیگ بیست‌وچهارم، گل‌محمدی با قبول هدایت تیم فولاد خوزسـتان یـک پروژه جدید را آغاز کرد.فولاد اگرچه در سال‌های اخیر شرایط خوبی نداشت و این تیم در تلاش بـود تا دوباره وجهه اصلی خودش را برگرداند، با انتخاب یحیی در شـرایط ویژه‌ای قرار گرفتند و البته روزهای بسـیار خوبی هم با سرمربی جدید تا به امروز پشت سر گذاشته‌اند.

یحیی دوباره فولاد را جلا داد!

در جـدول لیـگ و در شـرایطی که چند تیم بـازی معوقه خـود را برگزار نکرده‌اند، فولاد خوزسـتان ۱۸ امتیاز کسـب کـرده و در رده چهارم جدول پشـت سه تیم سپاهان، پرسپولیس و تراکتور قرار گرفته است و این تیم تنها ۲ شکست با یحیی داشته، اولین باخت مقابل پرسپولیس بود و دیگری مقابل آلومینیوم اراک که در سال‌های اخیر گربه سیاه او بوده است.آماری که یحیی گل‌محمدی تا به اینجای فصل ثبت کرده، در سـال‌های اخیر بی‌بدیل بوده و آخرین بار توسـط دراگان اسکوچیچ در لیگ چهاردهم تکرار شد.جواد نکونام در بهترین فصل‌هایی که با فولادی‌ها پشت سر گذاشته بود، تا هفته دهم تنها ۱۶ امتیاز کسب کرده بود و این نشان می‌دهد وضعیت فولاد خوزستان پس از سال‌های سختی که با سرمربیان مختلف تجربه کرده بود، روبه بهبودی است.

نیم‌فصل از حالا به بعد شیرین‌تر هم می‌شود

نخسـتین حریف فولاد در ۵ بازی باقی‌مانده تا نیم فصل، استقلال است؛ حریفی که در داخل و خارج زمین با چالش‌های مختلفی دسـت و پنجه نرم می‌کند و از آن مهم‌تر، آمار فردی یحیی مقابل اسـتقلال است که باعث می‌شود توجهات به این نبرد بیش از پیش جلب شـود. تعـداد باخت‌های یحیی گل‌محمدی در وقت معمول مقابل اسـتقلال به انگشتان یک دست نمی‌رسد و آبی‌ها ۴ بار برابر تیم‌های گل‌محمدی جشن پیروزی برپا کرده‌اند که آخرین مرتبه هفته سیزدهم لیگ ۱۹ در تقابل با شـهرخودرو بود.گل‌محمدی پس از این مسابقه، ۴ بازی در ظاهر آسان اما بسـیار چالش برانگیز خواهد داشت. شمس‌آذر قزوین، چادرملو اردکان، اسـتقلال خوزستان و ملوان بندرانزلی تیم‌هایی هستند که شاید از نظر فنی نتوانند با قدرت فولادِ یحیی مبارزه کنند اما گل‌محمدی از تسـاوی مقابل فولاد هرمزگان در مرحله یک‌شـانزدهم نهایی جام حذفی درس خوبی گرفته و می‌دانـد که هر اتفاقی در این بازی‌ها ممکـن خواهد بود.یحیی از لیگ نوزدهم تا کنون به غیر از سـال قبل که در نیم فصل، از پرسـپولیس جدا شد، حداقل ۶۱ امتیاز را در پایان فصل کسـب کرده و اکنون این ذهنیت را دارد تا در مسیر جدیدی که با فولاد خوزسـتان آغاز کرده به مرحله‌ای برسد که خاطرات تلخ او از آخرین روزهای حضورش در پرسپولیس فراموش شود.